

Zamyslenie

Psychologické služby

Vyššie pätnásť rokov som vykonávala psychologickú diagnostiku zameranú na špecializovaný výber pre rôzne ozbrojené zložky. Boli zamerané nielen na všeobecnú a emotívnu inteligenciu, či schopnosť sociálnej komunikácie, ale i na schopnosť zvládať stres skrz tzv. činnosťnú diagnostiku. Po takomto testovaní nielen vo výkonových, ale i v projektívnych testoch vchádzajúcich psychoanalyticky hlbšie do psychiky, bolo možné určiť pomerne presne spôsob správania a jednania dotyčného. Odozvou bolo, od ľudí s nimi neskôr spolupracujúcimi, prípadne nadriadenými, že po nejakom čase s prekvapením zisťovali, ako takýto psychodiagnostický výstup už vopred ukazuje na niečo, čo sa možno ukáže až po neskoršom čase. Bola som tak trochu filtrom, cez ktorý sa preosievali tí, ktorí sú schopní, s tými, ktorí majú vážne psychické problémy, príp. psychopatické sklony.

Na nespočetných kurzoch a prednáškach špeciálne zameraných som organizovala psychologické výcviky priamo v teréne, ktoré opäť prinucovali viac siahať do rezerv dotyčného a ukázať čo v ňom je.

Na jednej strane bola táto práca nesmierne zaujímavá, na druhej strane veľmi psychicky vyčerpávajúca, najmä, keď som bola nútená pozrieť sa pod masku človeka a zažívať jeho dvojníka, ktorý reálne je v každom z nás. Chápala som význam takéhoto výberu a s takýmto serióznejším prístupom sa s vybranými ľuďmi veľmi dobre a na úrovni spolupracovalo. Uvedomovala som si však, že to, čo robím nie je pre samotného človeka, ale pre danú inštitúciu.

V snahe prehĺbovať poznanie človeka som sa stále viac zaoberala nielen klasickou psychológiou, ale i spirituálnou psychológiou, ktorá ponúkala obsiahlejšie pochopenie duše človeka a nepopierala ju tak, ako ju popiera dnešná zmaterializovaná psychologická veda tvrdiac, že duša „neexistuje“, čím popiera samotnú podstatu svojho odboru.

Napriek tomu, že je psychodiagnostika obojstranne vyčerpávajúca má z môjho dnešného uhla pohľadu možnosti posunúť sa ďalej a zamerať sa na duševno-spirituálny vývoj dotyčného klienta a hľadať riešenia priamo pre neho a umožniť mu hlbší vhľad na svoje schopnosti aj potencie, príp. na možnosť pretaviť silu svojich negatív pozitívnym smerom. Ku koncu mojich psychologických zamestnaní som sa snažila aspoň pár slovami pomôcť tomu človeku, samozrejme, ak prejavil tú potrebu.

V dnešnej dobe sú ľudia natoľko odvedení od seba samých, že v chvíľach, ktoré sú akoby prázdne /napr. cez vianočné sviatky/ sa zrazu začína ozývať zvnútra veľa nespracovaných vecí, z ktorých človek nevie, z čoho vlastne plynú a pociť, že tak trochu sa ide „zblázniť“. Všetci sme zároveň v nevedomí napojení na celú mikrokosmicko-makrokozmičnú duševnosť a duchovnosť sveta a pokiaľ neuznávame jej existenciu, popierame ju a vytesňujeme, stávame sa veľakrát neschopní zvládať vnútorné emócie a poryvy, ktoré nami lomcujú. Ak nemáme vypestovaný a uvedomený objektívnejší náhľad na seba samého, môžeme sa dostávať do vážneho konfliktu so svojim okolím. Mnohí v druhom extréme veľmi počúvajú ten vnútorný hlas, ale nerozumejú mu sa stávajú nadmieru vnútorne zaťaženými, čo môže viesť až k psychickým poruchám. Takýto človek až príliš rozoberá svojho dvojníka a samozrejme zdá sa mu desivý, nevie sa pozrieť pozitívne pred seba a hľadiť a hľadať svoje vyššie ja a ideu.

Spirituálny psychológ má človeku napomôcť tým, že je schopný pochopiť vnútorné prežívanie človeka, možno i hlbšie ako sa sám dotýčny vidí /čo si už vyžaduje skutočné majstrovstvo/ a zároveň je schopný mu toto videnie natoľko osvetliť, že človeka to potom upokojí a dá mu nádej smerom do budúcnosti. Tento prehĺbený pohľad na seba samého je možnosť, ktorú ponúkam. Možnosť pozrieť sa tak trochu do stredu svojej bytosti na prameň, ktorý z nej vyviera a tento prameň uchopiť a nasmerovať ho v slobode – nerúcať jeho brehy, aby sa zbytočne neprelial, ale ani ho nehatiť do umelých priehrad a tak dosiahnuť, aby mohol správne prúdiť a pretekať a byť životodárnym prúdom nielen pre seba samého, ale i pre druhých.

Perla Perpetua Voberová